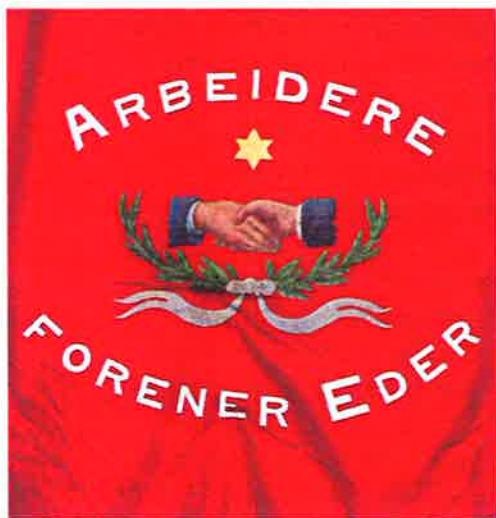

Syng med vårs!-

Rødt
Grund

Stenhuggernes mærke

Forfattet da steinhoggerne i Christiania (Oslo) innviet sin fane - 1889?
Mel.: Sønner af Norge

Vi som med hammer og mejsel har hugget,
dannet og formet den haarde granit,
sælsomt, taalmodig vi saa at man plukket,
frugten af strævet vort fra os saa tidt. -
Endelig vækket - ud fra vort indre
toned det; slaver med kræfter og vet,
I, som arbejde, har I vel mindre
krav end de rige paa frihed og ret?

Brødre, vi grebne af frihedsbegejstring,
vækket af rettfærds hellige glød,
sluttet os sammen i trofast forening,
værnende standen mod sorger og nød,
føjte med styrke trang til et mærke:
Fanen i spidsen, naar fremad vi gaar,
samlende alle, en eneste styrke,
fælles til kampen i kommende aar.

Ja, kammerater, symbolet vi ejer
maner til handling for fælles sag;
trofast vi følger det der hvor det vajer -
det være løftet vi giver idag.
Arbejdertoget -, snart vi udfylde,
under vor fane det manglende led;
thi at vi lighed og selvstyre hylde,
derom vor fane vil give besked.

BELLA CIAO

(Italiensk partisang fra 2. verdenskrig)

I morgengryet, før sola står opp,
å bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao,
i morgengryet, før sola står opp,
går vi til arbeidet hver dag.

Og på en rismark, blant mygg og fluer,
å bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao,
og på en rismark, blant mygg og fluer,
går vi og sliter dagen lang.

Der står sjefen og svinger kjeppen,
å bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao,
der står sjefen og svinger kjeppen,
og ser at ryggene er bøyd.

Og sola skinner, og kroppen svetter,
å bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao,
og solen skinner, og kroppen svetter,
å, for en lidelse det er!

Men dagen kommer, ja vær du sikker,
å bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao,
men dagen kommer, ja vær du sikker,
da dette arbeidet er vårt!

Da skal vi stå opp, i morgengryet,
å bella ciao, bella ciao, bella ciao, ciao, ciao,
da skal vi stå opp i morgengryet,
og gå til friheten hver dag!

Revolusjonens røst

Gi meg de rene og ranke, de faste og sterke menn,
de som har tålmod og vilje og aldri i livet går hen
og selger min store tanke, men kjemper til døden for den.

Gi meg de kolde og kloke, ^{som} ~~men~~ kjenner min virkelighet.
Bedre enn mange som sier de tror, trenger jeg nogen som vet.
Intet er mere som skrift i sand enn løfter om kjærlighet.

Gi meg de bitre og steile, som ikke har frykt i sitt blikk.
Gi meg de gudløse stolte, som ikke har trang til mystikk,
men dristig vil skape en himmel her efter sin egen skikk.

Gi meg de brennende hjerter, som aldri gir tapt for tvil,
som aldri kan kues av mismot og trues av sorger til hvil,
men møter hver seier, hvert nederlag med det samme usårlige smil.

Ja gi meg de beste blant dere, og jeg skal gi dere alt.
Ingen kan vite før seiren er min hvor meget det virkelig gjaldt.
Kan hende det gjelder å redde vår jord. De beste blant dere er kalt.

Rudolf Nilsen (1901 -1929)

Virvelstevet

*Som ei kaffekvern gjør du jobben din,
hever lønna di, jobber overtid,
selger kroppen, selger hue til et kompani
som profiterer på deg i di arbeidstid.
Vi er ei mjølkeku, men det skal vi snu,
det ska' vi gjørra, du og jeg.*

La la la la la la la la...

*Som en virvelvind ska' vi blåsa inn
i hver krik og krok og blåsa ut hver snok.
Da ska' handa som vi knytta gjørra jobben sin,
da ska' stempla som vi bygde drive vår maskin.
Det er vi som går, det er du som står,
og vi' du værre med så kom!*

La la la la la la la la...

Tekst: Alf Henriksen

Vi bygger landet

1) Vi er fabrikkenes kvinner og menn,
vi er de mange fra gård og fra grend.
Vi brøyter jorda med hakke og med plog,
vi svinger øksa og hogger i skog.

Ref.: Vi er de tusener som bygger landet
det ble oss kjærte i dagens strid.
Vi bar det fremad i savn og armod.
Nå bygger vi den nye tid.

2) Vi står i bølgenes skumhvite brus,
vi berger rikdom fra havet i hus.
Heimen i dalen og hytta på fjell
ryddet vi plass til, og reiste vi selv.

Ref.: Vi er de tusener osv...

3) Vi er de kvinner som elsket det frem
gjennom vår gjerning i tusener hjem.
Vi river ned hver en stengende mur,
vi reiser brorskapets frie kultur.

Ref.: Vi er de tusener osv...

4) Lytt da til hjulenes virvlende gang!
Lytt da til samholdets jublende sang!
Hør Norge ! - Hør de forløsende ord :
Arbeid og velstand for alle på jord!

Ref.: Vi er de tusener osv...

*Tekst: Arne Paasche Aasen.
Russisk marsjmelodi*

ELLINORS VISE

© Tekst: Klaus Hagerup © Melodi: Sverre Kjelsberg

3. og 5. vers:

Ka e' det som æ drømme om at æ en dag ska' våkne opp å vite at arbeidet æ leve me e' mykje, mykje meir enn det å slite.

3. og 5. vers:
ska få ei bedre tid i lag med dem
ei ny tid kommer sjøl om fjellan står

Æ drømme om å være fri
i lag med aille folkan som æ like.
Æ drømme om ei ainna tid
der ingen folk e' fattige og rike.

Æ drømme om at aille dem
som trekke garnan langt der utpå sjen,
ska' få ei bedre tid i lag med dem
som jobbe skift på en fabrikk i byen.

Og dem som har en liten gård,
nån kyr og ei gjeld dem ikkje klare.
Æ drømme at dem får en vår
dem bruke tel nå meir enn det å spare.

Æ drømme at vi får en vår
da undertrøkkinga på jorda stainse.
Ei ny tid kommer sjøl om fjellan står,
og det bli' like fint å jobbe som å dainse.

JØRGEN HATTEMAKER

(Alf Prøysen)

Ja, fysst så vil je nevne min stilling og min stæinn:
je står og svarve hatter i Salomo sitt læinn.
Sjøl bær' je navnet Jørgen, så skilnaden er stor,
men både je og Salomo kom nakne tel vår jord.

Refr.: Sola skinn' på deg
så skuggen fell på meg,
men graset er grønt for æille.

Når liljene på marken i fager blomstring står
og æille himlens fugler sin glade trille slår
Je nynne såmmå strofa i Hattemakergrend
og morgendagen, Salomo, -hva veit vel vi om den.

Refr.: Sola skinn' på deg...

Har Salomo sitt måltid med vin og fyllte fat,
je sug på harde skorper og kæille det for mat.
Men det vi gjer ifrå øss dit vi i lønndom går
blir gras til hyrdens hvite lam og Sarons sorte får.

Refr.: Sola skinn' på deg...

Når dronninga av Saba gjør Salomo visitt,
je ser 'a Lea Lettvint og hu har tenkt seg hit.
Om leiet blir forskjellig frå silkeseng tel strå,
vi går mot såmmå paradís og hører harper slå.

Refr.: Sola skinn' på deg...

Riv ned gjerdene

tekst og musikk: Daniel Vighietti (Uruguay)
norsk tekst: Tore Bjørgum

Em
Jeg spør de- re som er her om det
de- re som er her
at
G D
jor- da til- hø- rer oss og ik- ke den som har
Em H7 Em
mer. Jeg spør
Em H7 Em D
er. Riv ned gjer- de- ne, riv ned gjer- de- ne. For mi er
H7 Em D
jor- da, og di og hans. Den er Ma- ri- as og den er Ju-
G H7 Em
- ans.

Jeg spør dere som er her
om det aldri har falt dere inn
:/: at jorda tilhører oss
og ikke den som har mer. :/:

refreng:

Riv ned gjerdene, riv ned gjerdene
For mi er jorda og di og hans.
Den er Marias og den er Juans.

Jeg spør dere som er her
om det aldri har falt dere inn
:/: at hendene er våre egne
og alt hva de skaper vårt :/:

refr.

Hvis jeg med denne sangen
skulle plage noen av dere,
:/: tror jeg sikkert han er en gringo
eller herre i Uruguay :/:

refr.

Ola Tveiten

Lillebjørn Nilsen

Eg heiter Ola Tveiten og er ein arbeidsmann.
Eg eig ein traktor og meg sjølv og gjer så godt eg kan.
Og bjørnen ligg i sitt vinterhi, men det gjer ikkje eg.
For i heile vinter har eg vore med og rydda veg.
Og vegen blei fin og brei og slett.
-Sudelida sudelidei!
Den finaste eg har sett.
-Sudelida sudelidei!
Nei, det var ingen krøttersti.
Om ikkje han ligg der til evig tid
Så skal eg eta opp lua mi!
-Sudelida sudelidei!
Tra la la la la!
Fyll opp mitt tomme krus!

Og eg har vel lempa pukkstein, og eg har vel lempa grus.
Og eg har vel lengta heim ein gong til kjerring og til hus.
Og eg har vel budd på brakke i vekesvis i trekk.
Og eg har vel banna om kvelden og ønska meg ti mil vekk.
For dagen var lang og han var svart.
-Sudelida sudelidei!
Arbeidet var tungt og hardt
-Sudelida sudelidei!
Spør du meg, skal du få svar
at det var arbeid for ein kar
ifrå oktober til januar.
-Sudelida sudelidei!
Tra la la la la!
Fyll opp mitt tomme krus!

Og snart skal vegen opnast med mange store ord,
Så får vi sjå ein kakse som kan klippe av ei snor.
Og narren står og smiler - vi har sett det så ofte før -
og held si takketale for den stolte kontraktør.
Så ropar dei alle høgt: "Hurra!"
-Sudelida sudelidei!
Og får biletet sitt i bla'.
-Sudelida sudelidei!
Men du finn nok ikkje oss
blant alle dei fine folk i floss',
nei, du kan be dei dra til Moss!
-Sudelida sudelidei!
Tra la la la la!
Fyll opp mitt tomme krus!

Og når du sit i bilen din ein skinnande sommardag,
så send ein venleg tanke til eit trufast arbeidslag,
som har jobba seg frametter vegen fleirfaldige tunge mil
forat du skal få trå på ein gasspedal og kjøre kvarhelst du vil.
Mens vi rydda vegen bit for bit.
-Sudelida sudelidei!
Kvar meter har kosta slit.
-Sudelida sudelidei!
Men vegen skal du ha.
Om ikkje du tykkjer han er bra;
lukt til helvete kan du dra!
-Sudelida sudelidei!
Tra la la la la!
Fyll opp mitt tomme krus!

Itjnå som kjem tå sæ sjøl

Vømmøl spellemannslag

Da æ va liten unge og låg i lita seng
Så vesst æ ingen verdens ting om
fattigdom og peng
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Det første æ lerd, det lerd æ da æ skull
ler å gå
Det va sannelig itj lett, kan skjønn æ
vesst itj arme råd

Det e itjnå som kjem tå sæ -
Sjøl e du lett som ein spøl
Men sammen så veie vi fleire tonn
Med littegrann hjelp gjer det littegrann
monn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl

Og itjnå likar vart det da alfabetet kom
Æ spikulert så tanken vart både tynn
og tom
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Og talrekka va ennu vær med brudden
brøk, å ja
Men lærar'n min han kom og bøygd sæ
over mæ og sa:

Det e itjnå som kjem tå sæ -
Sjøl e du lett som ein spøl
Men sammen så veie vi fleire tonn
Med littegrann hjelp gjer det littegrann
monn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl

Og seinar med i livet så vart det kamp
og bønn
Om mat og klea, hus og heim og
skattetrekk og lønn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Og prisan dem va altfor høg og og tariffan
for låg
Æ trudd på Stortinget og på snakk heilt
inntre æ såg:

Det e itjnå som kjem tå sæ -
Sjøl e du lett som ein spøl
Men sammen så veie vi fleire tonn
Med littegrann hjelp gjer det littegrann
monn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl

Det kjem ein dag, æ veit itj æ, han kan
vel kammå snart
Da ting ska skift og nye ting ska moas
ætti kvart
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl
Da e det opp te dæ og mæ ka lei
allting ska ta
Og hugs på det som Lenin og Marx og
Mao sa:

Det e itjnå som kjem tå sæ -
Sjøl e du lett som ein spøl
Men sammen så veie vi fleire tonn
Med littegrann hjelp gjer det littegrann
monn
Det e itjnå som kjem tå sæ sjøl.

Til ungdommen

Kringsatt av fiender, gå inn i din tid!
Under en blodig storm – vi dig til strid!
Kanskje du spør i angst, udekket, åpen:
hvad skal jeg kjempe med, hvad er mitt våpen?

Her er ditt vern mot vold, her er ditt sverd:
troen på livet vårt, menneskets verd.
For all vår fremtids skyld, søk det og dyrk det,
dø om du må – men: øk det og styrk det!

Stilt går granatenes glidende bånd.
Stans deres drift mot død, stans dem med ånd!
Krig er forakt for liv. Fred er å skape.
Kast dine krefter inn: døden skal tape!

Elsk – og berik med drøm – alt stort som var!
Gå mot det ukjente, fravrist det svar.
Ubygde kraftverker, ukjente stjerner –
skap dem, med skånet livs dristige hjerner!

Edelt er mennesket, jorden er rik!
Finnes her nød og sult, skyldes det svik.
Knus det! I livets navn skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd eies av alle.

Da synker våpnene maktesløs ned!
Skaper vi menneskeverd, skaper vi fred.
Den som med høire arm bærer en byrde,
dyr og umistelig, kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt fra bror til bror:
vi vil bli gode mot menskenes jord.
Vi vil ta vare på skjønnheten, varmen –
som om vi bar et barn varsomt på armen!

Din tanke er fri

Din tanke er fri,
hvem tror du den finner.

Den flykter forbi,
slik skygger forsvinner.

Den kan ikke brennes,
av fiender kjennes.

:/: Og slik vil det alltid bli:
Din tanke er fri! :/:

Jeg tenker hva jeg vil,
mitt ønske bestemmer.

I stillhet blir det til,
i ukjente drømmer.

Min tanke og lengsel
vil bryte hvert stengsel.

:/: Og slik vil det alltid bli:
Din tanke er fri! :/:

Og tvinges vi inn
bak jernslåtte dører,
da flykter den vind
som tankene fører.

Fordi våre tanker
kan rive ned skranker.

:/: Og slik vil det alltid bli:
Din tanke er fri! :/:

Norsk tekst: Alf Cranner
Tilegnet Amnesty

Seiren følger våre faner

Seiren følger våre faner
fram gjennom stormer og strid,
løft dem høyt i sterke hender
over vår jernhårde tid.
Det er fedres dyre arv,
de var trofast med
der hvor slitets menn og kvinner
for sin frihet stred.
De gav kraft og pågangsmot
når vi gikk til slag:
Seiren følger våre faner!
Arbeidsfolk, slå lag!

Seiren følger våre faner!
Kampluren gjaller på ny.
Nå skal atter framtidsfolket
samles fra bygd og fra by:
Kvinnene fra harv og plog,
verksted og kontor,
mennene fra hus og hytter
— folk fra fjell og fjord.
Hele folket er på marsj
frem mot nye slag.
Seiren følger våre faner!
Arbeidsfolk, slå lag!

Seiren følger våre faner!
Lytt til den jublende sang!
Se det folketog som tolker
arbeidets skapende trang.
Bær mot fred og frihet fram
røde faners brann —
vi går ut i dag å verge
folkets fedreland.
Mann og kvinne — vær på vakt,
klar til stridens dag.
Seiren følger våre faner!
Arbeidsfolk, slå lag!

Tekst : Arne Paasche Aasen

Melodi : Jolly Kramer-Johansen

Frihetens forpost

Ser du byen og hjembygdas lier,
ser du bølgende åser og fjell?
Det er folkets og framtidens Norge.
Det er ditt. Du skal eie det selv.
Kan du høre det duver imot deg
som en sang i den høstlige kveld?
Kamerater! Kamerater!
Det er frihetens forpost her nord.
Vi skal bygge, vi skal trygge,
vi skal verge hver fot av dets jord.

Dette hjem er vårt dyreste eie.
Her har slekten i hundrer av år
gjennom hverdagens trofaste virke
ryddet grunnen for arbeidets kår.
Her har fedrene strevet og kjempet
for en framtid som ny er blitt vår.
Kamerater! Kamerater!
Det er frihetens forpost her nord.
Vi skal bygge, vi skal trygge,
vi skal verge hver fot av dets jord.

Se det lysner av dag over landet,
og det gror selv i kløfter og skar.
La det fylle vårt sinn og vår tanke,
la oss gi det hver evne vi har.
Kan du høre den bruser imot deg
denne sang som i dag krever svar!
Kamerater! Kamerater!
Det er frihetens forpost her nord.
Vi skal bygge, vi skal trygge,
vi skal verge hver fot av dets jord.

Tekst: Arne Paasche Aasen, musikk: Jolly Kramer-Johansen

Internasjonalen

Tekst: Eugène Pottier

Oversettelse: Olav Kringen

Opp, alle jordens bundne treller,
opp, I som sulten knuget har.
Nå drønner det av rettens velde
til siste kamp der gjøres klar.
Alt det gamle vi med jorden
jevner,
opp slaver nå til frihet frem.
Vi intet har, men alt vi evner
til rydning for vårt samfunns
hjem.

refr.: Så samles vi på valen,
seiren vet vi at vi får
og Internasjonalen skal
få sin folkevår!

I høyden vi ei frelse venter
hos guder eller fyrsters flokk.
Nei, selv i samling vi den henter:
i fellesskap vi vinner nok.
Alt det stjalne tilbake vi krever,
og for vår ånd et frihets vern!
Vår egen hammer selv vi hever
og slår, mens vi har varme jern.

refr.: Så samles vi på ...

I mot oss statens lover bøyes,
av skatter blir vi tyngt ned.
Og fri for plikt den rike føyes,
mens ringhets rett ei kjenner
sted.

Lenge nok har vi ligget i støvet:
vi stiller likhets krav mot rov.
Mot alle retten skal bli øvet,
slik vil vi ha vårt samfunns lov.

refr.: Så samles vi på ...

De fyrster har oss slemt
bedraget,
– fred mellom oss foruten svik!
Mot tyranni vi retter slaget,
mot krigen selv vi fører krig!
Kast geværet, la rekke brytes!
Deres helter vi slett ikke er.
Og mordbud ikke mer skal lydes
på brødre vi ei skyter mer.

refr.: Så samles vi

